

Sztevanovity Dusán

Apám hitte

Apám hitte az otthon melegét,
apám hitte az ünnep örömét,
apám hitte az apja örökét
– s úgy hiszem, ez így volt szép.

Apám hitte az első éjszakát,
apám hitte a gyűrű aranyát,
apám hitte a szavak igazát
– s úgy hiszem, ez így volt szép.

Apám hitte a hőstetteket,
apám hitte a bölcsességeket,
apám hitte a szép verseket
– s úgy hiszem, ez így volt szép.

Apám elhitte a hírmondók szavát,
apám elhitte Chaplin bánatát,
apám elhitte a folyók irányát
– s úgy hiszem, ez így van jól.

Én is hiszek egy-két szép dologban:
hiszek a dalban, a dalban, a dalban;
és én hiszek a város zajában,
és én hiszek benned s magamban,
és én hiszek a táguló világban,
és én hiszek a lézersugárban,
és én hiszek a fegyver halálában,
és én hiszek a folyóban s a hídban,
és én hiszek, hiszek, hiszek apámban.

Zeneszerző: Presser Gábor, Zorán

Előadó: Zorán

Album: Zorán I., 1977

Ez van

Én nem csináltam semmit, semmit nem fedeztem fel,
 én csak tettem, amit mondtak, én csak tettem, amit kell,
 és nem bántottam senkit, úgy, mint annyi jó gyerek
 – talán ezért van, hogy egyfolytában csak ráfizetek.
 Ez van.

Hogyha szerelmesek lettünk, és már csinálnánk nagyon,
 majdnem megőrülünk, s közben sehol nincs rá alkalom;
 tudom: harcoljunk meg érte, s lesz rá idő, mód és hely
 – épp csak elfelejtjük addigra, hogy mi a francnak kell.
 Ez van.

Té csak megmondod, hogy hogy lesz jó, és aztán nekem fáj,
 ezért kérlek, többé ne segíts, ha nem nagyon muszáj,
 mert én összezsuklom mindig, ha a hónom alá nyúlsz,
 és már fáraszt, hogy az én káromból te csak hasznot húzz.
 Ez van.

Én már eszmeileg jó ideje nem táplálkozom,
 s egyre soványabban nézek szét a szakadt polcokon;
 bár még akad néhány konzervbeszéd, konzervigazság,
 de a címkéken a szavatosság réges-rég lejárt.
 Ez van.

Hogyha történt veled ilyen, vagy már láttál hasonlót,
 kérlek, ne mondj inkább semmit,
 ha már úgysem mondasz jót,
 és ha nem szóltál egy szót se, akkor most már ne is ints,
 inkább dugd a kezéd zsebre, ahol régen semmi sincs.
 Ez van.

Ők csak megásták a gödröt, aztán ültették a fát,
 és a gyökere volt fölül, és a földben lenn az ág.
 Én már nem is szóltam nekik,
 hogyan lenne jobb vagy szebb;
 tudod, ők értenek hozzá, csupa jó nagy, jó nagy segg.
 Ez van.

Zeneszerző: Sztevanovity Dusán
 Előadó: Kern András
 Album: Ez van, 1989

Én nem megyek moziba többé

Én nem megyek moziba többé! Az egésznek véget vetek,
és nem fogok másokért sírni, hogy énrajtam röhögjenek.
Én nem megyek moziba többé, csak tétlenül elzsibbadok,
a személyem semmit se számít,
már nélkülem megírták, játszották, forgatták,
s hiába bámulok, én itt csak hunyó vagyok.

Édes élet,
miért vagy lassú méreg?
Kényes lányok,
mért vagytok ócska álmok?
Fényes ajkak,
miért a szívembe marnak?
Rémes árnyak!
Mindenkire felejtse el!

Én nem megyek moziba többé,
mert egyforma mindegyik hős;
míg alul van, csak benne bízom,
de meghülyül úgyis, ha győz!
Én nem megyek moziba többé,
mert én soha nem nyerhetek;
a lányok a sztárokat falják, csak azoknak vetkőznek,
feksznek, lihegnek, vihognak, nyihognak,
cicáznak, nszálnak (??riszálnak?), nevetnek, szeretnek,
én meg csak szenvedek!

Én nem megyek moziba többé! Trükkökkel szédítenek,
s akármit megtesznek értem, hogy belőlem megéljenek.
Én nem megyek moziba többé! A semmi a végállomás.
A lelkeket rongyosra gyúrték az olcsó kis kalandok,
félrevert harangok, mártír és diktátor, bíró és pankrátor,
elhagyott szeretők, felszántott temetők,
Mercik és tragacsok, ringyók és ripacsok, porszagú magányok, apró kis halálok.

Én nem megyek moziba többé, bár nélküle nem élhetek!
A jegyszedők nem fognak sírni, ha a helyemre más vesz
jegyet...

Zeneszerző: Presser Gábor
Előadó: Kern András
Album: Ez van, 1989

A Szerelemnek múlnia kell

Hogy értsd, egy pohár víz mit ér,
ahhoz hőség kell, ahhoz sivatag kell.
Hogy lásd, egy napod mennyit ér,
néha látnod kell, az élet hogyan fogy el.
A lángot akkor őrzöd még,
ha félsz, hogy ellobban, elég,
s elveszted fényét, melegét.

Jó, mikor hisszük még:
lehet olyan a világ, amelyet szeretnénk.
Hidd el, a hajnal attól szép,
hogy minden éjben ott lapul az örök sötétség.

Egy érzés mindent eltakart,
s elhittük, mindörökké tart,
s a Törvény nálunk dől le majd...

De jaj; a szerelemnek múlnia kell,
s ha múlik, akkor fájni kell,
hogy érezd, mennyit ér, míg tart, míg él.
A szerelemnek múlnia kell,
akkor is, ha égig emel,
és szép, hogy mást hiszel, mert mást ígér.

Várj! A kezed ne húzd el!
Annyi csodát idéz, amikor hozzám érsz...
Ha sírsz, a szemed ne takard el!
Miért titkolnánk, hogy egy kicsit nehéz?

Zeneszerző: Presser Gábor
Előadó: Zorán
Album: Az élet dolgai, 1991